

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 145573

гр. София, 20.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 34 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ П. НИКОЛОВА

като разгледа докладваното от СИЛВИЯ П. НИКОЛОВА Гражданско дело № 20231110162203 по описа за 2023 година

Предявен е и иск за недължимост на разноски, събирани по реда на тарифа на ЧСИ по ИД, начислени като дължими от ищеца по образувано изпълнително производство. Така предявения иск е недопустим. Съгласно разпоредбата на чл. 439 ГПК, длъжникът може да оспори чрез иск изпълнението, въз основа на факти настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Касае се за процесуален способ, предвиден в изключение на забраната за преразглеждане на разрешени със сила на пресъдено нещо правни спорове, поради което допустимостта на производството се обуславя от наличието на специални процесуални предпоставки – оспорване на вземане по изпълнителен титул и позоваване на новонастъпили правопогасяващи факти.

Защитата по чл. 439 ГПК се разпростира единствено спрямо изпълняемото право, материализирано в изпълнителното основание и инкорпорирано в издадения въз основа на него изпълнителен лист, но не и спрямо отговорността на длъжника за разноските в изпълнителното производство. Отговорността за разноски е законна последица от успешно упражнени процесуални права на насрещната страна в съответния исков или изпълнителен процес, която възниква в зависимост от изхода на производството и не може да бъде упражнена в друго производство, различно от това, в което са направени. В изпълнителното производство по отговорността за разноски се произнася съдебният изпълнител с постановление, подлежащо на обжалване пред окръжния съд по мястото на изпълнението по реда на чл. 435, ал. 2 ГПК. Защитата на длъжника срещу разноските в изпълнението се реализира по реда на чл. 435, ал. 2 и сл. от ГПК чрез жалба срещу акта на съдебния изпълнител, а не по исков ред. Предвид наличието на специален ред за реализиране на отговорността за разноски в изпълнителното производство, респ. за ревизиране на определението на съдебния изпълнител за тяхната дължимост, съдът намира, че този въпрос не може да бъде пререшаван в друго, самостоятелно исково производство. Евентуалният пропуск на длъжника да упражни правата си по чл.435, ал.2 от ГПК има за последица стабилизиране на акта на съдебния изпълнител и не подлежи на саниране чрез оспорване на

вземането за разноси по исков ред. Освен това, в случай, че са платени същите, ищецът разполага и с процесуална възможност да заведе иск по чл. 45 ЗЗД срещу ЧСИ или иска по чл. 55, ал. 1 ЗЗД срещу взыскателя, който се е обогатил неоснователно, като не е понесъл тежестта за разноските, дължими по едно прекратено на основание чл. 433 ГПК изпълнително дело. По отношение на иска, с който се иска от съда да постанови решение, по силата на което да признае за установено, че ищцата не дължи, разноси по ид. и.д. 1731/23г. по описа на ЧСИ Якимов 1201.74 лв. - такса по тарифа за ЧСИ и 150 лв. - разноси ИД производството, както и на сумата изчислена в размер на 6707.05 лв. - законна лихва от подаване на заявлението до окончателното плащане, начислена до 25.09.2023г., като неолихвяема сума като последица дължимостта на главния дълг, **поради това, че главният дълг, за принудителното събиране на който е образувано въпросното изпълнително производство, е погасен по давност, следва да е прекрати като недопустимо.** Липсата на абсолютна процесуална предпоставка за надлежното упражняване на правото на иск, обуславя извод за недопустимост на производството, което подлежи на прекратяване на основание чл.130 от ГПК

Искът за недължимост на главница и мораторна лихва е и нередовен, на основание чл. 275, ал. 2 вр. чл. 262, ал. 1 вр. чл. 261, т. 4 ГПК съдът

РАЗПОРЕДИ:

УКАЗВА на жалбоподателя в 1-седмичен срок от съобщението да представи доказателства за внесена по сметка наСРС..... държавна такса в размер на 236,4 лв.

При неизпълнение на указанията въззивната / частната жалба ще бъде върната.

Връща Искова молба по отправено искане до съда за признаване на установено, че не се дължи сумата в размер на 1201.74 лв. - такса по тарифа за ЧСИ и 150 лв. - разноси ИД производството, както и на сумата изчислена в размер на 6707.05 лв. - законна лихва от подаване на заявлението до окончателното плащане, начислена до 25.09.2023г., като неолихвяема сума, поради недопустимост на иска.

Разпореждането в частта в която частично се връща исковата молба подлежи на обжалване пред СГС с ЧЖ в 1 седмичен срок, а в останалата част разпореждането не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____